

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 168/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, Námestie M. R. Štefánika 1, Žilina, ktorou namieta „*porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“ postupom a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S/50/2011-30 zo 14. februára 2012 a postupom a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo/53/2012 z 31. júla 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. novembra 2013 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv

podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 47 ods. 2 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 S/50/2011-30 zo 14. februára 2012 a postupom a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžo/53/2012 z 31. júla 2013.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že *„žalobou zo dňa 17. 03. 2011... sa na Krajskom súde v Bratislave domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. k. SLV-OLVS-62/2010, ktorým rozhodol o rozklade proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov č. SVS-OP-2010/015406/TLT z 05. 11. 2010, ktorým bol podľa § 63 ods. 1 Zákona č. 71/1967 Zb. zamietnutý môj návrh na obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-230-2008/01054/TGH z 05. 03. 2008, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu v Žiline, odboru všeobecnej vnútornej správy č. 2006/05051-000882/1031-1033/2BE z 20. 12. 2007“*. Krajský súd rozsudkom č. k. 3 S/50/2011-30 zo 14. februára 2012 predmetnú žalobu zamietol, čo po podaní odvolania sťažovateľkou najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 2 Sžo/53/2012 z 31. júla 2013 potvrdil. Podľa názoru sťažovateľky *„... správne súdy oboch stupňov svoje rozsudky odôvodnili v zmysle, že skutočnosti, na základe ktorých sa domáham obnovy konania, boli mne známe už v základnom konaní, teda v priestupkovom konaní pred prvostupňovým a druhostupňovým správnym orgánom a že som s nimi vtedy argumentovala. Tieto závery súdov oboch stupňov považujem za neprijateľné, ba až arbitrárne.“*

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka v petite navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľky na prietahy v konaní, právo na spravodlivé súdne rozhodnutie a prerokovanie veci nestranným súdom a iné podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, ods. 2, čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu

k Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 07. 2013, ktoré je vedené pod sp. zn.: 2 Sžo/53/2012 porušené bolo. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 07. 2013, ktoré je vedené pod sp. zn.: 2 Sžo/53/2012.

2. Základné právo sťažovateľky na prietahy v konaní, právo na spravodlivé súdne rozhodnutie a prerokovanie veci nestranným súdom a iné podľa čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, ods. 2, čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 02. 2012, ktoré je vedené pod sp. zn.: 3 S/50/2011-30 porušené bolo. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 02. 2012, ktoré je vedené pod sp. zn.: 3 S/50/2011-30 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

3. M. K., priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5 000,- EUR, ktoré je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť na účet JUDr. Mgr. Štefana Buchu... do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka svojou sťažnosťou namieta porušenie čl. 2 ods. 2 ústavy, základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 47 ods. 2 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom a rozsudkom krajského súdu č. k. 3 S/50/2011-30 zo 14. februára 2012 a postupom a rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo/53/2012 z 31. júla 2013.

Pri predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti ústavný súd zistil, že napriek tomu, že ako právneho zástupcu sťažovateľky, tak aj sťažovateľku samotnú v minulosti (napr. uznesením sp. zn. III. ÚS 121/2010 z 3. mája 2011, uznesením sp. zn. III. ÚS 324/2012 z 10. júla 2012 a uznesením sp. zn. III. ÚS 579/2013 z 10. decembra 2013) upozornil na potrebu zosúladenia odôvodnenia sťažnosti s petitom, ktorým je ústavný súd v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný, a v predloženej sťažnosti takéto odôvodnenie vo vzťahu k jednotlivým právam (resp. k obsahu týchto práv) uvedeným v petite úplne absentuje. Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť

sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pričom nepovažoval za potrebné toto svoje rozhodnutie podrobnejšie odôvodňovať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2014